

Ο ακούραστος ρήτορας

[/ Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Ένας από τους τρεις Ιεράρχες και προστάτες των γραμμάτων που γιορτίζουμε σήμερα, είναι ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Ήταν ένας πολύ μορφωμένος άνθρωπος, αφού, από την εφηβεία του ακόμα, σπούδασε ρητορική, φιλοσοφία και αργότερα θεολογία.

Η ρητορική του ικανότητα, η δύναμη της πίστης του, ο παραδειγματικός του βίος και το κοινωνικό του έργο τον έκαναν γνωστό και η φήμη του έφτασε μέχρι την Κωνσταντινούπολη, στα αυτιά του αυτοκράτορα. Σε εκείνη την πόλη, ο Ιωάννης χειροτονείται από τον λαό αρχιεπίσκοπος.

Κόσμος πολύς μαζευόταν να τον ακούσει. Μελετώντας χρόνια την Αγία Γραφή, ο άγιος απλά και υπομονετικά, εξηγούσε και ερμήνευε με τέτοιο τρόπο το νόημα των συμβουλών και των παραβολών και τη ζωή του Κυρίου, που το πλήθος έμενε σιωπηλό, διψασμένο για γνώση και ελπίδα. Στηρίζει τους φτωχούς και τους κατατρεγμένους. Βοηθά τους απελπισμένους. Φτιάχνει και στηρίζει ιδρύματα για να ανακουφίσει τους ξένους και τους αρρώστους. Οργανώνει συσσίτιο από το οποίο τρέφονταν καθημερινά 7000 άνθρωποι. Έρχεται σε ρήξη με τους πλούσιους και με αυτούς που ζούσαν ενάντια στις αξίες της εκκλησίας. Και αυτό ήταν που οδήγησε και στην εξορία του.

Η αυτοκράτειρα Ευδοξία βλέποντας ότι τα κηρύγματα του Ιωάννη εναντιώνονταν στην πλούσια τάξη, διατάζει να εξοριστεί. Ο Ιωάννης μαθαίνοντας τα νέα καλεί τους επισκόπους για να τους μιλήσει. Τους παρακαλεί θερμά να διατηρήσουν ενωμένη την εκκλησία και τους ανθρώπους, να συνεχίσουν να παλεύουν για τα

ιδανικά της πίστης και το χριστιανικό βίο και να είναι πάντα μονοιασμένοι μεταξύ τους.

Πολλά χιλιόμετρα περπατούσε κάθε μέρα. Όμως η κούραση και οι κακουχίες δεν τον νίκησαν. Από όπου περνούσε πλήθη κόσμου μαζεύονταν να ακούσουν τον θείο του λόγο. Οπλισμένος με υπομονή και θάρρος, εξηγούσε ακούραστα τις αρετές της ορθοδοξίας. Και οι άνθρωποι, βλέποντας τα μεγάλα του μάτια, τα βαθουλωμένα από τη νηστεία μάγουλα στο ήρεμο αυτό πρόσωπο, εμπνέονταν από το πάθος και τη θέρμη των λέξεων που έβγαιναν από το στόμα του αγίου και άκουγαν προσεκτικά. Πολλές φορές άνθρωποι κατατρεγμένοι κι απελπισμένοι ζητούσαν τη βοήθειά του. Ο Ιωάννης με πλήθος επιστολών συμβούλεψε και κατεύθυνε όλους όσους τον παρακαλούσαν. Τόνωσε το ηθικό πολλών χριστιανών με το κήρυγμά του αλλά και αργότερα με όλο το συγγραφικό του έργο. Μετά από ταξίδι 7 μηνών φτάνει στον τόπο εξορίας του, στο χωριό Κουκουσός της Καππαδοκίας, σχεδόν ετοιμοθάνατος από την ταλαιπωρία.

Όμως ακόμα κι εκεί, σε εκείνο το χωριό, χιλιάδες άνθρωποι συνέχισαν να μαζεύονται για να τον ακούσουν. Και εκείνος συνεχίζει να κάνει αυτό που έκανε πάντα. Να κηρύττει τον λόγο του Θεού.

Το νέο αυτό φτάνει μέχρι την Κωνσταντινούπολη. Ο αυτοκράτορας Αρκάδιος, ο διάδοχος της Ευδοξίας, μαθαίνοντας ότι οι άνθρωποι συνεχίζουν να ακούνε και να τιμάνε το Χρυσόστομο γίνεται έξαλλος. Αποφασίζει να τον στείλει ακόμα πιο μακριά, σε μια πόλη με το όνομα Πιτυούντα. Νέες περιπέτειες για τον άγιο. Καινούριο ταξίδι έπρεπε να ξεκινήσει. Όμως αυτό δεν τον πτοεί. Απ' όπου περνάει συνεχίζει το θεάρεστο έργο του. Όμως ποτέ δεν θα προλάβει να ολοκληρώσει το ταξίδι του. Ταλαιπωρημένος από τις κακουχίες του οδοιπορικού, παραδίδει το πνεύμα του στον Κύριο, αφήνοντας πίσω του ένα μεγάλο συγγραφικό έργο που ενέπνευσε και θα εμπνέει χιλιάδες χριστιανούς, όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Η σοφία και τα κηρύγματα όχι μόνο του αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, αλλά και του Μεγάλου Βασιλείου και του Γρηγορίου του Θεολόγου, οι διδαχές και των Τριών Ιεραρχών, θα παραμείνουν αθάνατες μέσα από τα έργα τους και αποτελούν αιώνια κληρονομιά για τους χριστιανούς και την εκκλησία. Οι λόγοι των τριών αυτών αγίων, που είναι οι προστάτες των γραμμάτων και των μαθητών, θα φωτίζουν και θα εμπνέουν και θα στηρίζουν για πάντα τους πιστούς της ορθοδοξίας.